

Act on Mediation

On September 1, 2012, an Act No. 202/2012, on mediation and amendment of some other acts, becomes effective.

This statute introduces a possibility to settle a conflict between parties by an out-of-court way with a participation of a mediator – a person listed in a list of mediators.

Contacts:

Jan Roub
Legal Director
jan.roub@accace.com
Tel.: +420 222 753 480

www.accace.com

Mediation may also be carried out before court within a conciliation procedure. Settlement of a conflict through the mediation presupposes conclusion on a contract on mediation between the parties to the conflict and a mediator. The mediation may be terminated at any time and it is also possible for the parties to claim their rights at court at the same time.

Commencement of the mediation causes interruption of limitation periods in the same extend as commencement of a judicial case. Mediation should aim at concluding a mediation agreement specifying the parties' mutual rights and obligations.

Zákon o mediaci

Dne 1. září 2012 nabývá účinnosti zákon č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů (dále jen „Zákon o mediaci“).

Tento zákon nabízí možnost řešení sporů mezi stranami mimosoudní cestou, a to za účasti prostředníka – mediátora, který je zapsán v seznamu mediátorů.

Kontakty:

Jan Roub
Legal Director
jan.roub@accace.com
Tel.: +420 222 753 480

www.accace.com

Mediaci je možné provést také v rámci smírčího řízení před soudem. Řešení sporu mediací předpokládá uzavření smlouvy o mediaci mezi stranami sporu a mediátorem. Mediace je možné kdykoliv ukončit a je možné současně domáhat se svých práv i soudní cestou.

Zahájení mediace má za následek přerušení běhu promlčecích lhůt stejně jako zahájené soudní řízení. Mediace by měla směřovat k uzavření mediální dohody, která vymezí vzájemná práva a povinnosti stran mediace.

Moderation of contractual interest on late payment

Contacts:

Jan Roub
Legal Director
jan.roub@accace.com
Tel.: +420 222 753 480

www.accace.com

One of the long-term contentious issues regarding the possibility of moderation of contractual interest on late payment's amount was decided by the Supreme Court on 16 May 2012 in the judgment No. 31 Cdo 717/2010 negatively.

According to the court's opinion, only invalidity of the whole provision may be declared but the court can not modify the amount of contractual interest on late payment. The Supreme Court in this matter reviewed not only the amount of contractual interest on late payment in relation to the statutory one, but also the specific circumstances of the case.

Account must be taken, inter alia, that in the Commercial Code is directory regulation (as opposed to mandatory civil law legislation), allowing the parties to agree on the amount of the interest on late payment. The Supreme Court's decision also notes that only the amount of the contractual penalty can be moderated, in accordance with the provisions of § 301 of the Commercial Code, but not the amount of contractual interest on late payment. When considering the provision of contractual interest on late payment from the point of view of the provision of § 39 of the Civil Code, the contractual interest on late payment may be assessed in terms of accordance or contradiction to good morals as valid or invalid but the amount of contractual interest on late payment going beyond good morals can not be assessed.

In the event that the contractual interest on late payment are received as invalid, it is necessary to solve the creditor's right to legal interest on late payment.

Moderace výše smluvních úroků z prodlení

Kontakty:

Jan Roub
Legal Director
jan.roub@accace.com
Tel.: +420 222 753 480

www.accace.com

Jednu z dlouhodobých sporných otázek možnosti moderace výše smluvních úroků z prodlení soudem rozhodl dne 16. května 2012 Nejvyšší soud rozsudkem č. 31 Cdo 717/2010 záporně.

Dle názoru soudu lze konstatovat pouze případnou neplatnost celého ustanovení, avšak nelze soudem upravovat výši takto smluvně uzavřených úroků. Nejvyšší soud v dané věci hodnotil nejen smluvní sazbu úroků z prodlení ve vztahu k té zákonné, ale také konkrétní okolnosti případu.

V úvahu je nutné mj. vzít, že v obchodním zákoníku je dispozitivní úprava (na rozdíl od kogentní občanskoprávní úpravy), která připouští, aby si strany výši úroků z prodlení dohodly. Nejvyšší soud také v rozhodnutí připomíná, že moderovat lze dle ustanovení § 301 obchodního zákoníku pouze výši smluvní pokuty avšak výši smluvních úroků z prodlení již ne. Posuzuje-li se ustanovení o smluvním úroku z prodlení z hlediska ustanovení § 39 občanského zákoníku, lze úroky posuzovat z pohledu souladu či rozporu s dobrými mravy jako platné či neplatné, avšak výši smluvních úroků z prodlení, která by popř. přesahovala rámeček dobrých mravů, posuzovat nelze.

V případě, že jsou smluvní úroky z prodlení přijaty za neplatné, je třeba řešit nárok věřitele na zákonný úrok z prodlení.